HENSTILLINGER

RÅDETS HENSTILLING (EU) 2022/2547

af 13. december 2022

om ændring af Rådets henstilling (EU) 2022/107 om en koordineret tilgang til fremme af sikker fri bevægelighed under covid-19-pandemien

(EØS-relevant tekst)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

som henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 21, stk. 2, artikel 168, stk. 6, og artikel 292, første og andet punktum,

som henviser til forslag fra Europa-Kommissionen, og

som tager følgende i betragtning:

(1) Den 25. januar 2022 vedtog Rådet henstilling (EU) 2022/107 ([1]). I henstilling (EU) 2022/107 følges en »personbaseret« tilgang vedrørende restriktioner for den frie bevægelighed i forbindelse med covid-19-pandemien, idet det fastsættes, at en person, der er i besiddelse af et gyldigt certifikat udstedt på grundlag af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/953 ([2]) (»EU's digitale covidcertifikat«), i princippet ikke bør være underlagt yderligere restriktioner såsom test eller karantæne uanset deres afrejsested i Unionen. Personer, der ikke er i besiddelse af et gyldigt digitalt EU-covidcertifikat, kan pålægges at lade sig teste forud for eller senest 24 timer efter ankomsten. Henstilling (EU) 2022/107 tilpassede også metoden med kortet i trafiklysets farver, som viser den epidemiologiske situation på regionalt plan i hele Unionen, som blev indført ved Rådets henstilling (EU) 2020/1475 ([3]), og som blev offentliggjort hver uge af Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme.

(2) Da Kommissionen den 25. november 2021 vedtog et forslag ([4]) til, hvad der skulle blive henstilling (EU) 2022/107, var den epidemiologiske situation med hensyn til covid-19-pandemien betydeligt anderledes end i dag. På det tidspunkt var deltavarianten som variant, der gav anledning til bekymring, stadig den fremherskende i Unionen. Mere end ti måneder senere er den let overførbare omikronvariant — i form af forskellige undervarianter — blevet den dominerende variant i Unionen.

(3) Omikron er mindre alvorlig end den tidligere observerede deltavariant, hvilket i det mindste delvis kan tilskrives den beskyttende virkning af vaccination og tidligere smitte ([5]). Som følge heraf og i kombination med denne højere grad af beskyttelse som følge af vaccination og tidligere smitte er presset på sundhedssystemerne på nuværende tidspunkt stadig på et håndterbart niveau, selv i perioder med momentan mange smittede som f.eks. den bølge af smittede med omikron BA.4- og BA.5-varianterne, der blev observeret i sommeren 2022.

(4) Restriktioner for den frie bevægelighed, der indføres som reaktion på covid-19-pandemien, må ikke gå videre, end hvad der er strengt nødvendigt for at beskytte folkesundheden. Som anført i punkt 1 og 2 i henstilling (EU) 2022/107 bør sådanne restriktioner i overensstemmelse med nødvendighedsprincippet og proportionalitetsprincippet ophæves, så snart den epidemiologiske situation tillader det. Fra august 2022 havde alle medlemsstaterne ophævet alle de foranstaltninger, der berørte den frie bevægelighed for personer i Unionen, herunder kravet om, at rejsende skal være i besiddelse af EU's digitale covidcertifikat.

([1]) Rådets henstilling (EU) 2022/107 af 25. januar 2022 om en koordineret tilgang til fremme af sikker fri bevægelighed under covid-19-pandemien og om erstatning af henstilling (EU) 2020/1475 (EUT L 18 af 27.1.2022, s. 110).

([2]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/953 af 14. juni 2021 om en ramme for udstedelse, kontrol og accept af interoperable covid-19-vaccinations-, test- og restitutionscertifikater (EU's digitale covidcertifikat) for at lette fri bevægelighed under covid-19-pandemien (EUT L 211 af 15.6.2021, s. 1).

([3]) Rådets henstilling (EU) 2020/1475 af 13. oktober 2020 om en koordineret tilgang til restriktioner for den frie bevægelighed som reaktion på covid-19-pandemien (EUT L 337 af 14.10.2020, s. 3).

([4]) Forslag til Rådets henstilling om en koordineret tilgang til fremme af sikker fri bevægelighed under covid-19-pandemien og om erstatning af henstilling (EU) 2020/1475 (COM(2021) 749 final).

([5]) https://www.ecdc.europa.eu/en/covid-19/latest-evidence/clinical

(5) Derfor bør tilgangen i henstilling (EU) 2022/107 tilpasses. Henstillingen bør navnlig tilpasses, således at medlemsstaterne i princippet ikke bør indføre pandemirelaterede restriktioner for den frie bevægelighed for personer, der er begrundet i folkesundheden. Smittebølgen i sommeren 2022 viser, at en stor udbredelse af virusset og den efterfølgende fremkomst af en ny variant, der giver anledning til bekymring, ikke nødvendigvis fører til et betydeligt pres på de nationale sundhedssystemer. Dette understreger betydningen af en forsigtig tilgang, når det overvejes at indføre restriktioner for den frie bevægelighed for personer på grundlag af antallet af tilfælde eller tilstedeværelsen af en ny variant.

(6) Samtidig er den globale covid-19-pandemi ikke overstået. Nye smittebølger, der kan forværre den epidemiologiske situation, herunder som følge af fremkomsten af en ny variant, der giver anledning til bekymring, eller der skal holdes ekstra øje med, kan ikke udelukkes. Det er derfor vigtigt fortsat at koordinere beredskabsindsatsen i hele Unionen. Som led i disse bestræbelser forlængede Europa-Parlamentet og Rådet den 29. juni 2022 anvendelsesperioden for forordning (EU) 2021/953 om EU's digitale covidcertifikat til den 30. juni 2023.

(7) Forlængelsen af rammen for EU's digitale covidcertifikat sikrer, at EU-borgere fortsat kan drage fordel af interoperable og gensidigt accepterede covid-19-vaccinations-, test- og restitutionscertifikater i situationer, hvor medlemsstaterne kunne finde det nødvendigt midlertidigt at genindføre visse restriktioner for den frie bevægelighed af hensyn til folkesundheden. Samtidig er det vigtigt at understrege, at forordning (EU) 2021/953 på ingen måde forpligter medlemsstaterne til at kræve bevis for vaccinations-, test- eller restitutionsstatus i forbindelse med udøvelsen af den frie bevægelighed.

(8) Hvis en medlemsstat som reaktion på en alvorlig forværring af den epidemiologiske situation finder det nødvendigt og forholdsmæssigt alligevel at indføre restriktioner for den frie bevægelighed for at beskytte folkesundheden, bør disse restriktioner begrænses til, at det kræves, at rejsende er i besiddelse af et gyldigt digitalt EU-covidcertifikat. Navnlig bør personer, der rejser inden for Unionen, og som er i besiddelse af et gyldigt digitalt EU-covidcertifikat, i sådanne situationer ikke være forpligtet til at gå i karantæne eller selvisolering eller at lade sig teste yderligere. For at afgøre, om en situation bør betegnes som en alvorlig forværring af den epidemiologiske situation, bør medlemsstaterne navnlig tage hensyn til presset på deres sundhedssystemer som følge af covid-19, navnlig hvad angår antallet af indlæggelser og antallet af patienter på hospitaler og intensivafdelinger, alvoren af sars-CoV-2-varianter i omløb samt oplysningerne fra Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme om udviklingen i den epidemiologiske situation. I denne forbindelse offentliggør Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme relevante data om udviklingen i den epidemiologiske situation.

(9) Medlemsstaterne bør også vurdere, om det er sandsynligt, at sådanne restriktioner vil have en positiv indvirkning på den epidemiologiske situation, herunder at mindske presset på de nationale sundhedssystemer i væsentlig grad, eftersom nationale faktorer normalt i højere grad påvirker den epidemiologiske situation end rejser på tværs af landegrænserne. I sådanne situationer kan nationale ikkefarmaceutiske foranstaltninger såsom mundbind, udluftning og fysisk afstand snarere end rejserestriktioner være effektive med henblik på at bremse spredningen af covid-19, hvis de gennemføres på et tidligt tidspunkt og i stort omfang og i praksis efterkommes i tilstrækkelig grad i samfundet ([6]).

(10) Når det drejer sig om eventuelle krav om at være i besiddelse af et gyldigt digitalt EU-covidcertifikat, bør de ændringer af forordning (EU) 2021/953, der er indført ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/1034 ([7]), afspejles i henstilling (EU) 2022/107. For det første bør det nævnes, at et digitalt EU-covidcertifikat, der er udstedt til personer, som deltager i kliniske forsøg med covid-19-vacciner, kan accepteres af andre medlemsstater med henblik på at fravige restriktionerne for den frie bevægelighed. For at lette udøvelsen af den frie

([6]) Se også meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget, Covid-19 — Opretholdelse af EU's beredskab og indsats: vejen frem (COM(2022) 190 final).

([7]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/1034 af 29. juni 2022 om ændring af forordning (EU) 2021/953 om en ramme for udstedelse, kontrol og accept af interoperable covid-19-vaccinations-, test- og restitutionscertifikater (EU's digitale covidcertifikat) for at lette fri bevægelighed under covid-19-pandemien (EUT L 173 af 30.6.2022, s. 37).

bevægelighed for EU-borgere, som har modtaget en covid-19-vaccine, der har gennemgået hele proceduren for optagelse på WHO's liste over vacciner til anvendelse i nødsituationer, bør det også anbefales, at medlemsstaterne accepterer digitale EU-covidcertifikater, der er udstedt efter indgift af sådanne vacciner. Derudover kan der nu udstedes test- og restitutionscertifikater på grundlag af laboratoriebaserede antigentest.

(11) Visse kategorier af rejsende bør i betragtning af deres særlige situation eller væsentlige funktion undtages fra et eventuelt krav om at være i besiddelse af EU's digitale covidcertifikat, når de udøver denne væsentlige funktion. I lyset af den nuværende sikkerhedssituation er det vigtigt, at denne liste udtrykkeligt omfatter diplomater, personale ved internationale organisationer, personer indbudt af internationale organisationer, militærpersoner, humanitære hjælpearbejdere og civilbeskyttelsespersonale. Listen bør også omfatte personer, der er omfattet af artikel 2 i Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/382 ([8]), og være i overensstemmelse med Rådets henstilling (EU) 2022/2548 ([9]). Samtidig bør dette ikke forhindre medlemsstaterne i at tilbyde disse kategorier af personer vaccination og testning.

(12) For at kunne reagere hurtigt på nye sars-CoV-2-varianter bør »nødbremsen«, dvs. muligheden for at træffe andre foranstaltninger som supplement til EU's digitale covidcertifikat, opretholdes. Denne »nødbremseprocedure« kan anvendes som reaktion på fremkomsten af en ny sars-CoV-2-variant, der giver anledning til bekymring, eller der skal holdes ekstra øje med, med henblik på at bremse spredningen af den ved hjælp af rejserestriktioner, vinde tid til at mobilisere akut hospitalskapacitet og begynde vaccineudviklingen. Den kan også anvendes i situationer, hvor den epidemiologiske situation forværres hurtigt og alvorligt på en måde, der tyder på, at der er dukket nye varianter af sars-CoV-2 op, der giver anledning til bekymring, eller der skal holdes ekstra øje med.

(13) Hvis en medlemsstat indfører et krav om fremlæggelse af et gyldigt digitalt EU-covidcertifikat, eller hvis den træffer yderligere foranstaltninger i overensstemmelse med nødbremseproceduren, bør den hurtigt underrette Kommissionen og de øvrige medlemsstater herom gennem netværket for de integrerede ordninger for politisk kriserespons (»IPCR«) og give oplysninger om årsagerne til og de forventede virkninger, ikrafttrædelsen og varigheden af sådanne rejserestriktioner. Det bør blandt andet omfatte oplysninger om, hvorfor indførelsen af sådanne rejserestriktioner er i overensstemmelse med nødvendighedsprincippet og proportionalitetsprincippet, f. eks. på grund af den pågældende medlemsstats særlige geografiske situation eller dens nationale sundhedssystems særlige sårbarhed. Dette bør også tjene til at sikre overensstemmelse med reglerne for rejser fra tredjelande. For at sikre en effektiv koordinering på EU-plan bør IPCR-netværket hurtigt mødes for at tage situationen op til fornyet overvejelse, hvis en medlemsstat udløser nødbremsen.

(14) Med henblik på at indhente rettidige, relevante og repræsentative oplysninger om fremkomsten og udbredelsen af sars-CoV-2-varianter, der giver anledning til bekymring, eller der skal holdes ekstra øje med, bør medlemsstaterne vurdere udbredelsen af forskellige sars-CoV-2-varianter i samfundet ved at udvælge repræsentative prøver til sekventering, foretage genetisk karakterisering og indberette resultater af typebestemmelse af varianter i overensstemmelse med den sekventeringsvejledning, som Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme har offentliggjort ([10]).

(15) Det er også fortsat vigtigt at sikre, at oplysninger om eventuelle nye foranstaltninger gøres offentligt tilgængelige så tidligt som muligt. Som Kommissionen bemærkede i sin meddelelse af 2. september 2022 ([11]), bør medlemsstaterne gøre deres bedste for at sikre, at potentielle rejsende er velinformerede om eventuelle rejserestriktioner, de kan blive udsat for, når de rejser ind i en anden medlemsstat. Webplatformen Re-Open EU er fortsat et centralt referencepunkt for alle, der rejser i Unionen.

([8]) Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/382 af 4. marts 2022 om konstatering af massetilstrømning af fordrevne personer fra Ukraine som omhandlet i artikel 5 i direktiv 2001/55/EF og deraf følgende indførelse af midlertidig beskyttelse (EUT L 71 af 4.3.2022, s. 1).

([9]) Rådets henstilling (EU) 2022/2548 af 13. december 2022 om en koordineret tilgang til rejser til Unionen under covid-19-pandemien og om erstatning af Rådets henstilling (EU) 2020/912 (se side 146 i denne EUT).

([10]) https://www.ecdc.europa.eu/en/publications-data/methods-detection-and-characterisation-sars-cov-2-variants-second-update

([11]) Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — EU's reaktion på covid-19: forberedelser til efteråret og vinteren 2023 (COM(2022) 452 final).

(16) Det er hensigtsmæssigt ikke at fortsætte med kortet i trafiklysets farver, som blev offentliggjort af Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme, efter vedtagelsen af henstilling (EU) 2020/1475 i oktober 2020. I lyset af den epidemiologiske udvikling blev den metode, der anvendes i forbindelse med kortet, tilpasset flere gange. Den seneste udgave af kortet med en incidensrate over 14 dage vægtet med vaccinetilslutningen var baseret på erfaringerne med deltavarianten. Det høje antal smittede på grund af omikronvarianten førte til, at store dele af kortet blev markeret med »mørkerødt«, selv om alle medlemsstater havde ophævet deres restriktioner for den frie bevægelighed. Da medlemsstaterne tilpassede deres testordninger, var flere regioner desuden »mørkegrå«, da de rapporterede testfrekvenser var faldet til under den tærskel, der er fastsat i henstilling (EU) 2022/107. Denne omlægning af teststrategierne til repræsentative prøver i befolkningen vil ikke ændre sig i den nærmeste fremtid. Som følge heraf giver kortet i trafiklysets farver nu et utilstrækkeligt billede af den epidemiologiske situation i Unionen. Efter drøftelser med medlemsstaterne og Kommissionen suspenderede Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme i juli 2022 allerede midlertidigt offentliggørelsen af kortet.

(17) Som følge heraf bør henvisningerne til specifikke yderligere foranstaltninger for personer, der rejser fra »mørkerøde« områder, fjernes fra henstilling (EU) 2022/107 sammen med kortet i trafiklysets farver.

(18) Den obligatoriske indgivelse af kontaktopsporingsformularer (»PLF — Passenger Locator Forms«) i forbindelse med rejser inden for EU med henblik på kontaktopsporing udgør et yderligere krav i forbindelse med den frie bevægelighed. Et sådant krav er således kun begrundet, hvis det er nødvendigt og forholdsmæssigt. Medlemsstaterne bør navnlig ikke kræve, at rejsende, der benytter private transportmidler såsom bil eller cykel, eller som kommer til fods, skal indgive en PLF. Det skyldes, at deres eksponering nødvendigvis er mindre intensiv end i tilfælde af offentlig transport, og fordi de typisk kender identiteten på deres medrejsende.

(19) Hvis medlemsstaterne ønsker at aktivere kontaktopsporing af passagerer, der passerer grænserne, er der samtidig fælles værktøjer såsom EU's digitale kontaktopsporingsformular og modulet for selektiv udveksling i systemet for tidlig varsling og reaktion til rådighed til udveksling af passageroplysninger for at forbedre deres kontaktopsporingskapacitet og samtidig begrænse den byrde, der pålægges passagerer og transportvirksomheder. For at undgå, at der skal indgives en PLF, kan medlemsstaterne, når det er muligt i henhold til national ret og i overensstemmelse med databeskyttelsesreglerne, også overveje at anvende eksisterende passageroplysninger med henblik på kontaktopsporing.

(20) Kommissionen bør med støtte fra Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme fortsætte sin regelmæssige revision af henstilling (EU) 2022/107 og sende sine resultater til Rådet til behandling sammen med et forslag til ændring af henstillingen, når det er nødvendigt,

HENSTILLER:

I henstilling (EU) 2022/107 foretages følgende ændringer:

1) Overskriften »Koordineret ramme til fremme af sikker fri bevægelighed under covid-19-pandemien« efter punkt 10 affattes således:

»Koordineret ramme for fri bevægelighed under covid-19-pandemien«.

2) Punkt 11 affattes således:

»11. Medlemsstaterne bør ikke indføre pandemirelaterede restriktioner for retten til fri bevægelighed for personer, der er begrundet i folkesundheden, undtagen i de situationer, der er omfattet af punkt 11a og 22.«

3) Som punkt 11a, 11b og 11c indsættes:

»11a. Uden at det berører nødbremseproceduren i punkt 22, bør en medlemsstat kun indføre pandemirelaterede restriktioner for retten til fri bevægelighed for personer af hensyn til folkesundheden i overensstemmelse med de generelle principper i punkt 1-10 og som reaktion på en alvorlig forværring af den epidemiologiske situation.

For at afgøre, om en situation med henblik på første afsnit bør betegnes som en alvorlig forværring af den epidemiologiske situation, bør medlemsstaterne navnlig tage hensyn til presset på deres sundhedssystemer som følge af covid-19, navnlig hvad angår antallet af indlæggelser og antallet af patienter på hospitaler og intensivafdelinger, alvoren af sars-CoV-2-varianter i omløb samt de oplysninger, der regelmæssigt forelægges af Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme om udviklingen i den epidemiologiske situation.

Inden den pågældende medlemsstat indfører sådanne restriktioner, bør den vurdere, om de vil have en positiv indvirkning på den epidemiologiske situation, herunder i væsentlig grad mindske presset på de nationale sundhedssystemer.

11b. Hvis en medlemsstat indfører restriktioner i henhold til punkt 11a, bør rejsende kun være forpligtet til at være i besiddelse af et gyldigt digitalt EU-certifikat udstedt i henhold til forordning (EU) 2021/953, som opfylder betingelserne i punkt 12.

I denne forbindelse finder følgende undtagelser anvendelse:

a) de undtagelser fra kravet om at være i besiddelse af et gyldigt digitalt EU-covidcertifikat, der er fastsat i punkt 16

b) yderligere foranstaltninger truffet i overensstemmelse med nødbremseproceduren, jf. punkt 22, for at forsinke spredningen af nye sars-CoV-2-varianter, der giver anledning til bekymring, eller der skal holdes ekstra øje med.

11c. Hvis en medlemsstat indfører restriktioner i henhold til punkt 11a, bør den hurtigt underrette Kommissionen og de øvrige medlemsstaterne herom gennem netværket for de integrerede ordninger for politisk kriserespons (IPCR). Med henblik herpå bør medlemsstaten forelægge følgende oplysninger:

a) begrundelsen for et sådant krav, herunder at det er i overensstemmelse med nødvendighedsprincippet og proportionalitetsprincippet

b) et skøn over den forventede virkning af et sådant krav for den epidemiologiske situation

c) et sådant kravs ikrafttræden, datoen for dets revision, hvor det er relevant, og den planlagte varighed af kravet.

Derudover bør sådanne restriktioner drøftes inden for rammerne af IPCR-netværket, herunder med henblik på at sikre overensstemmelse med henstilling (EU) 2022/2548.«

4) Punkt 12 affattes således:

»12. Følgende digitale EU-covidcertifikater bør accepteres, hvis deres ægthed, gyldighed og integritet kan verificeres:

a) vaccinationscertifikater, der er udstedt i overensstemmelse med forordning (EU) 2021/953, for en covid-19-vaccine, der er omfattet af nævnte forordnings artikel 5, stk. 5, første afsnit, eller en covid-19-vaccine, der har gennemgået hele proceduren for optagelse på WHO's liste over vacciner til anvendelse i nødsituationer, og hvoraf det fremgår, at indehaveren har:

— fuldført den primære vaccinationsserie, og at der er gået mindst 14 dage siden sidste dosis, eller

— har modtaget en eller flere boosterdoser efter fuldførelsen af den primære vaccinationsserie,

forudsat at den acceptperiode, der er fastsat i forordning (EU) 2021/953, endnu ikke er udløbet.

Medlemsstaterne kan også acceptere vaccinationscertifikater, der er udstedt for andre covid-19-vacciner, der er omfattet af artikel 5, stk. 5, andet afsnit, i forordning (EU) 2021/953, eller vaccinationscertifikater, der er udstedt i henhold til artikel 5, stk. 5, fjerde afsnit, i forordning (EU) 2021/953.

På grundlag af supplerende videnskabelig dokumentation bør Kommissionen regelmæssigt tage den i litra a) omhandlede tilgang op til fornyet overvejelse.

b) testcertifikater, der er udstedt i overensstemmelse med forordning (EU) 2021/953 med angivelse af et negativt testresultat:

— højst 72 timer før afrejsen, hvis der er tale om en molekylær nukleinsyre-amplificeringstest (NAAT), eller

— højst 24 timer før afrejsen i tilfælde af en antigentest, der er opført på EU's fælles liste over covid-19-antigentest, som er godkendt af Udvalget for Sundhedssikkerhed ([12]).

Med henblik på rejser under udøvelse af retten til fri bevægelighed bør medlemsstaterne acceptere begge typer test.

Medlemsstaterne bør bestræbe sig på at sikre, at testcertifikater udstedes hurtigst muligt, efter at analyseprøven er indsamlet

c) restitutionscertifikater, der er udstedt i overensstemmelse med forordning (EU) 2021/953, forudsat at gyldighedsperioden i henhold til nævnte forordning endnu ikke er udløbet.«

5) Punkt 15 affattes således:

»15. Hvis en medlemsstat indfører et krav om at være i besiddelse af et gyldigt digitalt EU-covidcertifikat, kan personer, der ikke er i besiddelse af det, pålægges at lade sig underkaste en NAAT eller antigentest, der er opført på EU's fælles liste over covid-19-antigentest, forud for eller senest 24 timer efter ankomsten. Dette gælder ikke for personer, der er undtaget fra at være i besiddelse af EU's digitale covidcertifikat i overensstemmelse med punkt 16.«

6) Punkt 16, litra a), affattes således:

»a) følgende kategorier rejsende med en væsentlig funktion eller et væsentligt behov, når de udøver denne væsentlige funktion eller dette væsentlige behov:

— transportmedarbejdere eller udbydere af transporttjenester, herunder førere af og bemanding på godskøretøjer, som transporterer varer til brug i området, eller som er i transit

— sundhedspersonale, sundhedsforskere og fagfolk inden for ældreplejen

— passagerer, der rejser af absolut nødvendige lægelige eller familiemæssige årsager

— diplomater, personale ved internationale organisationer, personer indbudt af internationale organisationer, militærpersoner, humanitære hjælpearbejdere, civilbeskyttelsespersonale og personer, der er omfattet af artikel 2 i Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/382 ([13])

— passagerer i transit

— søfarende

— personer, der arbejder på kritiske eller på anden måde væsentlige infrastrukturer.«

7) Overskriften »EU's kort i trafiklysets farver og undtagelser samt yderligere foranstaltninger i den forbindelse« efter punkt 16 udgår.

8) Punkt 17, 18 og 19 udgår.

9) Punkt 20, andet afsnit, affattes således:

»For at støtte medlemsstaterne bør Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme fortsat offentliggøre oplysninger om og kort over sars-CoV-2-varianter, der giver anledning til bekymring, eller der skal holdes ekstra øje med.«

10) Punkt 21, 22 og 23 affattes således:

»21. Medlemsstaterne bør vurdere udbredelsen af forskellige sars-CoV-2-varianter i samfundet ved at udvælge repræsentative prøver til sekventering, foretage genetisk karakterisering og indberette resultater af typebestemmelse af varianter i overensstemmelse med den sekventeringsvejledning, som Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme har offentliggjort.

([12]) Findes på: https://ec.europa.eu/info/live-work-travel-eu/coronavirus-response/public-health/high-quality-covid-19-testing_en

([13]) Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/382 af 4. marts 2022 om konstatering af massetilstrømning af fordrevne personer fra Ukraine som omhandlet i artikel 5 i direktiv 2001/55/EF og deraf følgende indførelse af midlertidig beskyttelse (EUT L 71 af 4.3.2022, s. 1).

22. Hvis en medlemsstat som reaktion på fremkomsten af en ny sars-CoV-2-variant, der giver anledning til bekymring, eller der skal holdes ekstra øje med, kræver, at rejsende, herunder indehavere af EU's digitale covidcertifikat, efter indrejse på dens område skal lade sig underkaste karantæne eller selvisolering eller testes for sars-CoV-2-infektion, eller hvis den pålægger indehaverne af sådanne certifikater andre restriktioner, bør medlemsstaten via IPCR-netværket hurtigt underrette Kommissionen og de øvrige medlemsstater herom, herunder ved at forelægge de oplysninger, der er omhandlet i punkt 11c i nærværende henstilling og artikel 11, stk. 2, i forordning (EU) 2021/953. Om muligt bør sådanne oplysninger gives 48 timer forud for indførelsen af sådanne nye restriktioner. Sådanne foranstaltninger bør så vidt muligt begrænses til et regionalt niveau. Medlemsstaterne bør prioritere testning frem for andre foranstaltninger.

Dette bør også gælde i situationer, hvor den epidemiologiske situation forværres hurtigt og alvorligt på en måde, der tyder på, at der er dukket en ny sars-CoV-2-variant op, der giver anledning til bekymring, eller der skal holdes ekstra øje med.

23. Hvis en medlemsstat udløser nødbremsen og som resultat heraf kræver, at transportarbejdere og leverandører af transporttjenester underkastes en covid-19-test, bør der anvendes hurtige antigentest, og karantæne bør ikke pålægges, for at dette ikke skal føre til transportforstyrrelser. Hvis der opstår afbrydelser af transport- eller forsyningskæden, bør medlemsstaterne straks ophæve eller fjerne sådanne systematiske testkrav for at sikre, at de »grønne baner« fortsat fungerer. Derudover bør andre typer rejsende, der er omfattet af punkt 16, litra a) og b), ikke pålægges at underkaste sig karantæne eller selvisolering.«

11) Punkt 24 affattes således:

»Hvis en medlemsstat overvejer at udløse nødbremsen som reaktion på fremkomsten af en ny sars-CoV-2-variant, der giver anledning til bekymring, eller der skal holdes ekstra øje med, bør IPCR-netværket sammenkaldes inden for de næste 48 timer for at drøfte behovet for koordinerede foranstaltninger i hele EU med henblik på at forsinke spredningen af den nye variant i tæt samarbejde med Kommissionen og med støtte fra Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme. På et sådant koordineringsmøde bør den pågældende medlemsstat redegøre for, hvorfor den overvejer at udløse nødbremsen. De drøftede foranstaltninger bør om nødvendigt gennemføres af medlemsstaterne på en koordineret måde.

Kommissionen kan på grundlag af den regelmæssige vurdering af ny dokumentation om varianter, der foretages af Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme, relevante drøftelser om folkesundheden i Udvalget for Sundhedssikkerhed og den analyse, som den europæiske ekspertgruppe om varianter af sars-CoV-2 forelægger, også foreslå en drøftelse i Rådet af en ny sars-CoV-2-variant, der giver anledning til bekymring, eller der skal holdes ekstra øje med.«

12) Punkt 27 affattes således:

»27. Hvis medlemsstaterne i forbindelse med punkt 11a eller 22 kræver, at personer, der rejser til deres område med kollektive transportmidler, hvor sæde eller kupé er tildelt på forhånd, indgiver kontaktopsporingsformularer (»PLF — Passenger Locator Forms«) med henblik på kontaktopsporing i overensstemmelse med databeskyttelseskravene, opfordres de til at gøre brug af EU's digitale kontaktopsporingsformular, der er udarbejdet af EU Healthy Gateways ([14]), og gøre brug af funktionaliteten til selektiv udveksling i systemet for tidlig varsling og reaktion, der er oprettet ved artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse 1082/2013/EU ([15]), herunder alle relevante strukturerede oplysninger med henblik på kontaktopsporing på tværs af grænserne. Medlemsstaterne bør ikke kræve indgivelse af en PLF i forbindelse med rejser med private transportmidler. Når det er muligt i henhold til national ret og i overensstemmelse med databeskyttelsesreglerne, bør medlemsstaterne også overveje at anvende eksisterende passageroplysninger med henblik på kontaktopsporing.«

13) Punkt 29 og 30 affattes således:

»29. I overensstemmelse med artikel 11 i forordning (EU) 2021/953 bør medlemsstaterne give de relevante interesserede parter og offentligheden klare, fyldestgørende og rettidige oplysninger om eventuelle foranstaltninger, der berører retten til fri bevægelighed, og eventuelle tilknyttede krav, f.eks. behovet for at indgive en PLF. Dette omfatter oplysninger om ophævelse eller fraværet af sådanne krav. Oplysningerne bør også offentliggøres i et maskinlæsbart format.

([14]) https://www.euplf.eu/en/home/index.html.

([15]) Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1082/2013/EU af 22. oktober 2013 om alvorlige grænseoverskridende sundhedstrusler og om ophævelse af beslutning nr. 2119/98/EF (EUT L 293 af 5.11.2013, s. 1).

30. Disse oplysninger bør ajourføres regelmæssigt af medlemsstaterne og også gøres tilgængelige på webplatformen »Re-open EU« rettidigt. Medlemsstaterne bør også benytte »Re-open EU« til at oplyse om den indenlandske anvendelse af EU's digitale covidcertifikater.

    Oplysningerne om alle nye foranstaltninger bør offentliggøres så tidligt som muligt og som hovedregel mindst 24 timer inden, at de træder i kraft, under hensyntagen til behovet for en vis fleksibilitet i forbindelse med epidemiologiske nødsituationer.«

14) Bilaget udgår.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. december 2022.

På Rådets vegne
M. BEK
Formand